

SAND-
THRACE

IMEROS

Troy

LEMNOS

LESBOS

EUBOEIA

Athens

Mycenae
Argos

Tiryns

Sparta

Pylos

Ithaka

CHIOS

Smyrna

ARZAILA?

SAMOS

Ephesus

Miletus

RHODES

CRETE

50 miles

Đại thi hào Homer (# 850 TCN) và thi phẩm Iliad

Phạm Văn Tuấn

Chào mừng các bạn đón đọc đầu sách từ dự án sách cho thiết bị di động

Nguồn: <http://vnthuquan.net>

Phát hành: Nguyễn Kim Vỹ.

Mục lục

[Đại thi hào Homer \(# 850 TCN\) và thi phẩm Iliad](#)

Phạm Văn Tuấn

Đại thi hào Homer (# 850 TCN) và thi phẩm Iliad

Tác Giả - Tác Phẩm

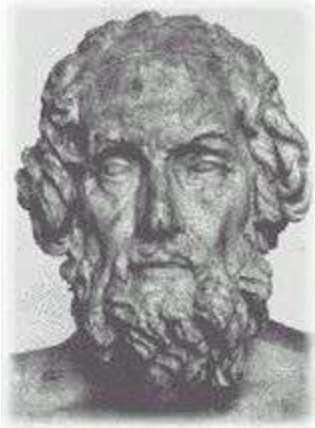
1/ Thời đại trước Homer.

Bản đồ vùng biển Aegean

Xứ Hy Lạp Cổ là nơi sinh trưởng ra nền Dân Chủ, lúc đầu gồm sắc dân sống rải rác thành các cộng đồng không những trên bán đảo nhiều đồi núi mà ngày nay được gọi là nước Hy Lạp, mà còn trên bờ biển phía tây của miền Tiểu Á (Asia Minor) và trên nhiều hòn đảo nằm rải rác trong vùng biển Aegean. Đối với người thời cổ xưa, biển cả là nơi bao trùm nhiều bí ẩn và nguy hiểm. Người thời đó dùng các con thuyền nhỏ đi dọc theo bờ biển

vào ban ngày và trú ẩn trong các bến cảng vào ban đêm. Dần dần, con người quen với biển khơi, họ không sợ hãi biển rộng nữa và trên mặt biển đã có các thủy lộ dùng vào việc trao đổi các hàng hóa, các hiểu biết.

Các sử gia tin rằng trên hòn đảo Crete nằm tại phía đông nam của xứ Hy Lạp và trong Địa Trung Hải, đã có các người định cư vào khoảng 6,000 năm trước Tây Lịch. Trong các năm từ 2,000 Theseus giết con quỷ Minotaur tới 1,400 trước TL, đảo Crete phát triển thành một nơi giàu có và hùng mạnh bởi vì nơi đây là trạm ngừng của các hải trình mậu dịch giữa châu Âu và châu Phi, giữa châu Phi và châu Á. Hòn đảo Crete có nền văn minh Minoan, đặt tên theo truyền thuyết về Vua Minos. Chuyện kể rằng trên đảo có con quỷ ăn thịt Minotaur, đầu bò rừng mình người, và các vị thần địa phương đã cấm Vua Minos không được giết con quỷ này nếu không muốn hòn đảo Crete bị tàn phá. Vua Minos bèn nhờ tới kiến trúc sư tài giỏi người Hy Lạp Daedalus nghĩ ra một mê cung (labyrinth) để nhốt con quỷ Minotaur. Vì người con của Vua Minos bị giết tại thành phố Athens, Hy Lạp, và để trừng phạt thành phố này, Vua Minos công bố rằng mỗi 9 năm, 7 người con gái và 7 người con trai của thành phố Athens phải bị gửi tới cho con quỷ Minotaur ăn thịt. Do thương xót các đứa trẻ vô tội, một anh hùng của xứ Hy Lạp tên là Theseus tự nguyện làm một nạn nhân. Khi tới đảo Crete, Theseus và cô con gái Ariadne của Vua Minos lại thương yêu nhau. Công chúa Ariadne hứa với Theseus sẽ giúp chàng giết con quỷ Minotaur, như vậy là phản bội vua cha, với điều kiện Theseus phải đưa nàng về Athens làm vợ. Theseus ưng thuận và giết được con quỷ nhờ dùng

một cuộn chỉ dài và bản đồ của mê cung mà khi trước Daedalus đã giao cho công chúa Ariadne.

Cho tới thế kỷ 19 sau Tây Lịch, nền văn minh Minoan chỉ được Daedalus và Icarus biết qua truyền thuyết. Chưa có các di vật hay bằng chứng nào chứng minh về nền văn minh này. Tuy nhiên, vào năm 1894, nhà khảo cổ người Anh là Sir Arthur Evans bắt đầu đào bới trên hòn đảo Crete. Các khám phá tìm thấy là những tàn tích của một lâu đài hoàng gia tại Knossos nằm trên một diện tích 6 mẫu (acres) xây dựng giống như một mê cung với nhiều phòng và các hành lang, và ở dưới nền cung điện có một hệ thống dẫn nước.

Các tấm bản viết bằng đất, khai quật được cho thấy rằng nền văn minh Minoan đã hiện hữu. Những người thuộc nền văn minh này đã biết làm các dụng cụ và vũ khí bằng đồng. Các người Minoans là dân tộc đầu tiên trong lịch sử đã biết dương buồm đi xa trên biển khơi. Nhờ nền mậu dịch với các sản phẩm như dầu olive, rượu, đồ gốm và đồ sắt, đảo Crete trở nên giàu có và người dân đã chịu ảnh hưởng của các xứ sở bên ngoài đồng thời bên trong nước làm phát triển về hội họa, điêu khắc và kiến trúc.

Nghệ thuật của người Minoan thể hiện qua các bức vẽ cho thấy cộng đồng này yêu thích thể thao và thiên nhiên, và tại xứ sở này, người đàn bà có quyền hưởng tự do và trình độ xã hội ngang với đàn ông. Sir Arthur Evans còn tìm thấy các bức tranh tường vẽ các cảnh nhẩy bò rừng (bull dancing) và có lẽ đây là một thứ lễ tôn giáo của địa phương và địa điểm là một hí viện ngoài trời.

Vào khoảng năm 1900 trước Tây Lịch, dân tộc Mycenaeans sống tại Biển Caspian xâm lăng bán đảo Hy Lạp. Họ dựng nên các thành phố có thành lũy, chẳng hạn như thành phố Mycenae và chung quanh thành là các làng mạc với dân làng trồng trọt cho các vua chúa. Dân tộc Mycenaeans đã học hỏi từ dân tộc Minoans phương cách mậu dịch rồi tới năm 1450 trước TL, họ chiếm được thành phố Knossos và tàn phá các thành phố khác trên đảo Crete vào các thế kỷ sau. Tuy nhiên người Minoans đã đánh bại được người Mycenaeans vào năm 1400 trước TL dù rằng nền thương mại trong vùng biển Aegean vẫn còn nằm trong tay người dân của thành phố Mycenae.

Trong hai thế kỷ từ 1400 tới 1200 trước TL, thành phố Mycenae là trung tâm văn hóa và chính trị của xứ Hy Lạp và của các hòn đảo trong vùng biển Aegean. Nhiều sắc dân tại Hy Lạp đã dùng chung một ngôn ngữ, thờ phượng cùng các loại thần linh trong đó Thần Zeus là chúa tể. Người dân tin tưởng rằng các thần linh cư ngụ trên ngọn núi Olympus nằm về phía đông bắc của xứ Hy Lạp.

Xã hội Hy Lạp phát triển đồng thời đã có nhiều câu chuyện thần thoại cắt nghĩa sự liên lạc giữa các thần linh, giữa thần linh với người dân. Các thần thoại này cũng giải thích thế giới được thành hình ra sao, vì sao mặt trời mọc và lặn ... Khi nền văn minh của các sắc dân sống trong vùng biển Aegean phát triển, đã có một thành phố trở nên rất thịnh vượng nhờ địa điểm đặc biệt quan trọng: thành phố Troy nằm trên eo biển Hellespont mà ngày nay được gọi là eo biển Dardanelles. Thành phố Troy đã kiểm soát nền mậu dịch của hai vùng biển Aegean và biển Đen (the Black Sea) và chung quanh biển Đen là các miền đồng bằng sản xuất ra rất nhiều lương thực.

Sau năm 1300 trước TL, nền mậu dịch của xứ Hy Lạp với phần phía đông của Địa Trung Hải suy tàn, một phần do chiến tranh giữa các lãnh chúa Hy Lạp. Thời gian khủng hoảng này được kể lại qua hai tập thơ anh hùng ca là "Iliad" và "Odyssey", sáng tác do một nhà thơ mù người Hy Lạp tên là Homer. "Iliad" là câu chuyện chiến tranh giữa người Mycenaeans và người dân thành Troy cùng các hậu quả bi thương, còn tập thơ "Odyssey" mô tả nhiều chuyến mạo hiểm trong 10 năm trường để trở về nhà của người anh

hùng Odysseus sau khi trận chiến tranh Trojan kết thúc.

Hơn 700 năm sau thời đại của Homer tức là giữa các năm 30 và năm 19 trước Tây Lịch, nhà thơ La Mã Vergil cũng kể lại về sự tàn phá của Thành Troy trong tập thơ anh hùng ca "Aeneid". Câu chuyện này mô tả rằng các người lính chiến Mycenaeans đã chiếm được Thành Troy nhờ con ngựa gỗ thật lớn có binh lính phục sẵn bên trong.

2/ Cuộc chiến tranh Trojan.

Người ta cho rằng đại thi hào Homer đã sáng tác ra hai tập thơ anh hùng ca Iliad và Odyssey. Iliad là câu chuyện kể về phần cuối của cuộc chiến tranh Trojan. Đây là trận chiến tranh giữa người Hy Lạp và người dân của thành phố Troy còn Odyssey là câu chuyện trở về quê hương của các chiến sĩ Hy Lạp sau chiến thắng.

Theo thần thoại Hy Lạp, trận chiến tranh Trojan xảy ra vì một biến cố trong bữa tiệc cưới của Peleus, Vua xứ Phthia, với nàng Thetis, một nữ thần biển khơi. Tất cả các thần linh nam nữ đều được mời tới dự tiệc ngoại trừ Eris, nữ thần của sự bất hòa (discord). Do giận dữ, Eris tìm cách gây rắc rối, nên đã gửi tới bữa tiệc một trái táo bằng vàng có ghi rõ "dành cho người đàn bà đẹp nhất". Ba nữ thần là Hera, Athena và Aphrodite đều tranh giành nhau trái táo vàng và đã xảy ra cuộc cãi cọ. Người xét xử vụ rắc rối này là Hoàng Tử Pâris, con trai của Vua Priam của kinh thành Troy. Pâris trao trái táo vàng cho nàng Aphrodite bởi vì nữ thần này hứa hẹn với Pâris rằng sẽ dành cho chàng cô nàng Helen, người phụ nữ đẹp nhất thế gian. Thế nhưng Helen đã là vợ của Menelaus, Vua của xứ Sparta thuộc Hy Lạp. Khi Pâris đến thăm xứ Sparta, Helen đã bị quyến rũ và theo Pâris về Thành Troy. Vua Menelaus bèn cùng người em là Agamemnon tổ chức một đạo quân viễn chinh lớn để đánh Thành Troy, đòi lại nàng Helen. Đạo quân Hy Lạp gồm các anh hùng như Achilles, Ajax, Nestor và Odysseus (tiếng La Tinh gọi là Ulysses). Cuộc vây hãm Thành Troy kéo dài trong 10 năm mà không có kết quả. Trong năm cuối, danh tướng của đạo quân Hy Lạp là Achilles đã từ chối ra trận bởi vì bị Agamemnon sỉ nhục. Rồi quân Hy Lạp bị tướng Hector đánh đuổi tới tận các chiến thuyền. Sau khi người bạn là Patroclus

bị Hector giết chết, Achilles đành phải xung trận và đã giết được Hector. Thi phẩm Iliad chấm dứt với đám tang của Hector.

Sự sụp đổ của kinh thành Troy được mô tả qua thi phẩm Aeneid theo đó người Hy Lạp đã làm ra một con ngựa gỗ thật lớn bên trong có Odysseus và vài chiến binh phục sẵn. Con ngựa gỗ được bỏ lại bên ngoài Thành Troy sau khi các chiến thuyền Hy Lạp rút đi. Trước chiến lợi phẩm bị bỏ lại, người dân Thành Troy muốn kéo con ngựa gỗ vào trong thành nhưng nhà tiên tri nữ Cassandra và tu sĩ Laocoon đã ngăn cản việc này. Một tù nhân người Hy Lạp là Sinon lại thuyết phục dân chúng thành Troy rằng con ngựa gỗ thì linh thiêng và chiếm được nó sẽ mang lại sự bảo vệ của các thần linh. Dân chúng Thành Troy bèn kéo con ngựa gỗ vào trong thành. Tối nửa đêm, khi các chiến thuyền Hy Lạp trở lại và binh lính Hy Lạp đổ bộ lên bờ, trong khi dân chúng còn đang ngủ say vì tiệc rượu chiến thắng, Odysseus và các chiến sĩ Hy Lạp chui ra khỏi con ngựa gỗ, mở các cổng Thành Troy để các chiến binh bạn tràn vào. Đạo quân Hy Lạp đã tàn sát dân chúng và đốt Thành Troy, chiếm lại nàng Helen. Theo tập thơ Aeneid, một vài chiến sĩ của Thành Troy đã sống sót trong đó có Aeneas và con cháu của viên tướng này về sau tạo dựng nên Kinh Thành Rome.

3/ Ngành Khảo Cổ và cuộc Chiến Tranh Trojan.

Thực sự, đã có cuộc chiến tranh Trojan như đã được kể lại hay không? Có người không tin rằng thực sự có kinh thành Troy và cuộc chiến tranh Trojan chỉ do trí tưởng tượng, nhưng người Hy Lạp tin chắc đã xảy ra cuộc chiến kể trên.

Vào cuối thế kỷ 19, có một người say mê đọc hai thi phẩm của Homer lúc còn nhỏ tuổi và hoàn toàn tin tưởng rằng đã có Thành Troy, đó là ông Heinrich Schliemann, người Đức. Năm 1870, ông Schliemann bắt đầu đào bới tại tỉnh Hissarlik, thuộc nước Thổ Nhĩ Kỳ, nơi mà ông tin rằng Thành Troy đã bị chôn vùi. Ông Schliemann cũng khai quật tại Pylos là thành phố của Nestor và tại Mycenae là thành phố cai trị do Agamemnon, nhà lãnh đạo đoàn quân viễn chinh Hy Lạp kể trong truyện Iliad. Các khám phá của nhà khảo cổ người Đức này đã làm cho nhiều người phải ngạc nhiên, phải công nhận giá trị của bộ môn Khảo Cổ và khiến cho nhiều học giả phải

công nhận sự hiện hữu của Thành Troy mà 2,500 năm về trước, Homer đã mô tả. Các nhà khảo cổ cũng cho biết địa điểm của nhiều thành phố và các di vật cũng gồm nhiều thứ như áo giáp, cung tên ... Thế nhưng đại thi hào Homer lại không nói rõ câu chuyện ở vào thời đại nào trong lịch sử bởi vì người chiến sĩ kể trong thi phẩm Iliad có thể dùng các giáo mác của thế kỷ thứ 12 trước TL, dùng xe trận của thế kỷ thứ 9, theo đội hình hành quân của thế kỷ thứ 8 trước TL và sự thiếu chính xác khiến cho người ta nghi ngờ rằng mỗi thi phẩm do vài người sáng tác.

Nhà khảo cổ Heinrich Schliemann khi đào bới địa điểm của Thành Troy đã thấy rằng không phải chỉ có một thành phố mà đã có 9 lớp đất chứng tỏ 9 thành phố xếp chồng lên nhau và như vậy lớp đất nào thuộc về cuộc Chiến Tranh Trojan? Theo các nhà khoa học khảo cổ, thành phố Troy thứ nhất là một loại định cư nhỏ, vào thời đại đồ đồng ban đầu, đã bị tàn phá vì hỏa hoạn. Sau đó là thành phố Troy thứ hai thịnh vượng hơn, rồi thứ 3, 4, 5, mỗi thời kỳ dài khoảng 100 năm và cư ngụ do cùng một giống người. Thành phố Troy thứ 6 được xây dựng vào khoảng năm 1900 trước Tây Lịch, cư ngụ do một lớp người mới, điều này chứng tỏ bằng cách xây nhà ở và các đồ gốm khác với loại của các lớp đất trước. Điều đặc biệt là những người dân Thành Troy này liên hệ khá gần với người Hy Lạp, có vẻ như họ thuộc vào cùng một thời kỳ phát triển và bành trướng tới tận Ái Nhĩ Lan và Ấn Độ. Các đồ gốm khai quật được của thành phố Troy-6 có kỹ thuật cùng loại với của thành phố Mycenae, chứng tỏ người dân Troy có cùng tổ tiên hay đã có cùng một dân tộc sống tại Troy và xứ Hy Lạp. Điều đặc biệt khác liên kết hai địa điểm là con ngựa. Đã không có dấu tích của con ngựa trong các lớp đất của thành phố Troy-5 trở về trước.

Thành phố Troy-6 bị tàn phá do động đất vào năm 1275 trước TL, kế tiếp là Troy 7-a với các đặc điểm sau: thứ nhất, nhiều gia đình của thành phố này có các bình, các vại lớn chứa nhiều lương thực khi bị bao vây; thứ hai, thành phố bị tàn phá vì hỏa hoạn, đây là số phận thường thấy khi một nơi bị thua trận; thứ ba hai bộ xương người được tìm thấy nằm bên ngoài trời, có vẻ như của người bị giết do một thứ vũ khí; thứ tư, thời điểm của thành phố Troy 7-a có thể là năm 1250 trước Tây Lịch, một niên biểu đề cập bởi Sử

Gia Herodotus người Hy Lạp của thế kỷ thứ 5 trước TL. Vì vậy rất có thể đây là nơi và thời điểm của cuộc Chiến Tranh Trojan.

Trận chiến Trojan diễn ra một thế kỷ trước cuộc xâm lăng của người Dorians, với nhiều thành phố Hy Lạp bị tàn phá. Trong khoảng thời gian 400 năm, từ năm 1150 tới năm 750 trước TL, chưa có chữ viết tại Hy Lạp nhưng thơ phú đã được sáng tác và đọc truyền khẩu. Tùy theo loại xã hội mà có loại thơ khác nhau. Các người Dorians là dân tộc có tính cộng đồng (a communal people). Họ sống và làm việc cùng với nhau, và tinh thần cộng đồng này đã sinh ra xã hội Spartans của thế kỷ thứ 5 và thứ 4 trước Tây Lịch. Thơ phú phát triển trong xã hội cộng đồng này biểu hiện các cảm xúc tập thể của các nhóm người rồi sau trở thành loại bài hát đồng ca.

Trái với tinh thần tập thể phát triển tại vùng đất phía tây là bán đảo Hy Lạp, tại vùng Ionia gồm các hòn đảo nằm trong biển Aegean và bờ biển của miền Tiểu Á, đã có tinh thần cá nhân và loại thơ phú của miền đất này đọc lên do một người, ca tụng tinh thần của từng cá nhân. Hai tập thơ dài Iliad và Odyssey là loại thơ phú ca ngợi các thành quả cá nhân. Câu hỏi đầu tiên đặt ra là làm sao một người có thể nhớ nổi một tập thơ dài vào khoảng 350 trang viết? Người ta đã thấy rằng trong một xã hội mù chữ, trí nhớ của con người trở thành tốt hơn và ngay cả tại xứ Nam Tư ngày nay, đã có các thi sĩ đọc thuộc lòng được các tập thơ dài giống như thi phẩm Iliad.

Homer, tác giả của hai thi phẩm Iliad và Odyssey, sống vào khoảng các năm từ 800 tới 750 trước Tây Lịch. Đây là thời kỳ mà các mẫu tự (the alphabet) của các thương nhân Phoenicians được dùng với ngôn ngữ Hy Lạp và nhờ vậy thơ phú của Homer được viết ra chữ, khác hẳn với các thời đại trước đó. Việc dùng chữ viết được truyền bá, các lời thơ của Homer cũng vậy. Ngày xa xưa đó, trẻ em Hy Lạp học thơ Homer giống như trẻ em ngày nay đọc Thánh Kinh hay thơ của Shakespeare, nhưng thơ của Homer đã bị chép tay một cách sai lạc trên loại giấy papyrus dễ bị hư hỏng tại xứ Hy Lạp ẩm thấp.

Vào khoảng thế kỷ thứ 3 trước Tây Lịch, thành phố Alexandria được Đại Đế Alexander thành lập tại Bắc Phi rồi dưới triều đại của Vua Ptolemy I, một thư viện được lệnh xây dựng để sưu tập các tác phẩm Hy Lạp. Khi xét

các bản chép tay hai thi phẩm Iliad và Odyssey, người ta đã thấy rằng chúng khác nhau, có cả các tập chép thiếu nhiều câu thơ. Ba học giả làm việc tại Thư Viện Alexandria là Zenedotus, Aristarchus và Aristophanes (khác với nhà viết kịch cùng tên của thế kỷ thứ 5 trước TL) đã làm việc cùng nhau để hiệu đính thành hai tác phẩm nguyên bản với các ghi chú và bình luận về Homer tại nhiều nơi trong hai tập thơ.

Trong thời Trung Cổ, các thi phẩm của Homer cũng như của các tác giả Hy Lạp danh tiếng khác được chép tay trên loại giấy bền hơn và bản ấn loát đầu tiên hai thi phẩm Iliad và Odyssey là do Demetrius Damilas thực hiện vào năm 1488 tại thành phố Florence, nước Ý.

4/ Cốt truyện của Thi Phẩm Iliad.

Cuốn truyện Iliad chỉ đề cập tới một phần của trận chiến tranh Trojan tức là vài tháng trong 10 năm vây Thành Troy. Theo truyền thuyết, kinh thành Troy là một nơi rất thịnh vượng, được sự bảo vệ từ các người con của Thần Zeus. Đây là vị thần tối cao ngự trị trên đỉnh núi Olympus. Vua của kinh thành Troy là Laomedon quyết định xây dựng một bức tường thành rất lớn để bảo vệ thành phố nhờ đó binh lính Hy Lạp không thể xâm phạm. Muốn thành công khi xây thành, cần phải cầu khẩn các thần linh giúp đỡ và vị thần của biển khơi là Poseidon tình nguyện trợ giúp với điều kiện được đền bù các công sức, nhưng khi bức tường thành đã được xây xong rồi, người Trojans từ chối tạ ơn thần Poseidon. Thành lũy vì vậy không được các thần linh bảo vệ nữa, nên có thể bị tổn thương.

Khi cuộc chiến tranh Trojan xảy ra, Vua của kinh thành Troy tên là Priam, có Hoàng Hậu là Hebuka và theo truyền thuyết, nhà vua có 49 người con trong đó có Hektor, nhà tiên tri nữ Cassandra, Pâris... Khi mang thai Pâris, Hoàng Hậu Hebuka được báo trong một giấc mộng rằng Pâris sẽ là nguyên do khiến cho kinh thành Troy bị tàn phá. Vài nhà bói toán cũng xác nhận lời báo mộng này nên vì sự an toàn của kinh thành, Hoàng Hậu Hebuka đồng ý đem bỏ đứa trẻ sơ sinh Pâris trên núi Ida cho tới chết, thế nhưng Pâris đã được các người chăn cừu cứu sống và lớn lên thành một anh chăn cừu, không biết tới nguồn gốc hoàng gia của mình.

Aphrodite (Venus) ra đời

Trước khi cuộc chiến tranh xảy ra, Thần Zeus đã xếp đặt để nữ thần Thetis kết hôn với Vua Peleus là một người thường và cặp vợ chồng này sẽ sinh ra Achilles. Vào buổi tiệc cưới, tất cả các thần linh nam nữ đều được mời ngoại trừ nữ thần của sự bất hòa tên là Eris. Để gây ra rắc rối, Eris đã tặng cho đám khách mời một trái táo bằng vàng trên đó có khắc câu "giành cho người đẹp nhất". Có ba nữ thần tranh giành nhau trái táo vàng và họ xin Thần Zeus xét xử. Thần Zeus từ chối khéo và chỉ định anh chăn cừu Pâris đang chăn đàn cừu gần đó, xét xử vụ tranh chấp. Ba nữ thần bèn tới gặp Pâris và mỗi vị đều tìm cách hối lộ anh chàng chăn cừu: Hera đề nghị tặng quyền lực và một vương quốc giàu có, Athena hứa hẹn sự khôn ngoan và các thành công quân sự còn Aphrodite hứa trao đổi "tình yêu", một mối tình với người đàn bà đẹp nhất trên thế gian tên là Helen. Vì thế Pâris đã chọn Aphrodite và trở thành kẻ thù của Hera và Athena. Hai nữ thần này nguyện sẽ làm hại Pâris và tàn phá kinh thành Troy.

Tình yêu giữa Helen và Pâris

Sau đó Pâris trở về kinh thành Troy và phục hồi được địa vị của mình là người con chính thức của Vua Priam và Hoàng Hậu Hebuka. Trong chuyến đi qua xứ Sparta, Pâris tới thăm triều đình của Vua Menelaus, quyến rũ được người đẹp Helen và mang nàng qua kinh thành Troy. Sau chuyến đi xa về, Vua Menelaus thấy bị mất vợ nên đã tập hợp một số tướng lĩnh để đánh chiếm Thành Troy, đòi lại nàng Helen. Các tướng tá Hy Lạp đều đồng ý chiến đấu vì sự mất danh dự này và như vậy Pâris là người đã gây ra cuộc chiến tranh Trojan và lời báo mộng khi trước dần dần trở thành sự thực. Trong số các tướng lĩnh Hy Lạp, vài người đã lo lắng khi gặp chiến trận. Odysseus được lời tiên tri báo cho biết anh ta sẽ phải xa nhà trong 20 năm, vì vậy Odysseus đã giả điên nhưng không thành và phải tham gia cuộc viễn chinh. Còn Achilles bị cảnh cáo rằng sẽ chết trẻ. Vì vậy mẹ của Achilles đã thay đổi hình dạng của Achilles bằng y phục phụ nữ nhưng vẫn bị Odysseus khám phá ra và phải đồng ý ra đi. Các người Hy Lạp đều biết rằng không thể hạ nổi Thành Troy nếu không có Achilles giúp sức bởi vì đây là viên tướng dũng mãnh nhất trên đời, khi xung trận không thể bị thương tích do lúc sơ sinh được người mẹ nhúng thân thể vào trong giòng sông Styx, ngoại trừ gót chân là chỗ tay cầm của bà mẹ.

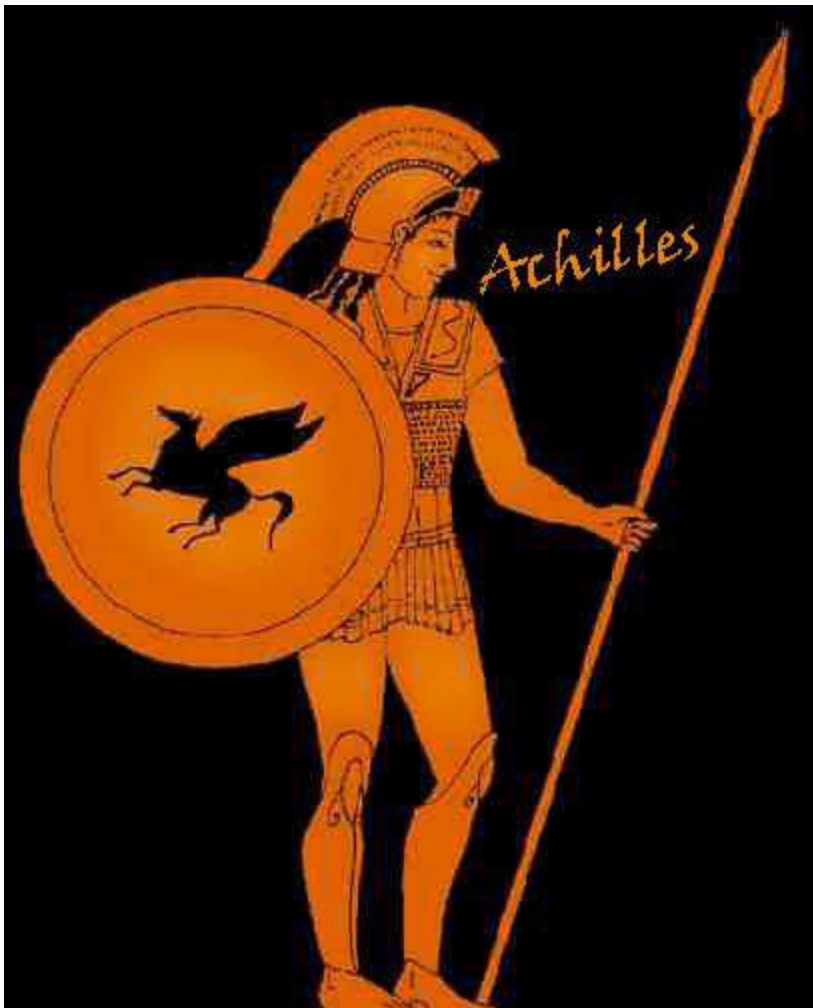
Đoàn quân viễn chinh đánh Thành Troy được thành lập. Người em của Vua Menelaus là Vua Agamemnon được chọn làm tư lệnh. Một ngàn chiến thuyền đã được tập trung, chờ ra khơi nhưng gió không nổi lên. Sau khi cầu khẩn và tìm hiểu nguyên do, các thầy bói toán đã cho biết sở dĩ không có gió mạnh bởi vì vua Agamemnon đã giết con hươu linh thiêng của thần Artemis, nữ thần chủ về săn bắn. Không có cách nào làm nguôi giận nữ thần này ngoại trừ phải hy sinh Iphegenia là người con gái của Vua Agamemnon. Trong nỗi đau lòng này, Vua Agamemnon đành phải gọi người con gái tới, lấy cớ là sẽ kết hôn với Achilles nhưng rồi sau khi Iphegenia bị hy sinh, gió mạnh bắt đầu thổi và đoàn thuyền viễn chinh ra đi. Đoàn quân Hy Lạp đã tới và bao vây Thành Troy với Achilles trấn giữ một đầu, đầu kia do Tướng Aias (Ajax). Sau 9 năm bị công phá, kinh thành Troy vẫn đứng vững dù rằng đạo quân Hy Lạp đã cướp phá các làng mạc chung quanh thành và vào năm thứ 8, đã bắt được hai người đàn bà rất đẹp, là Chryseis, được trao cho Vua Agamemnon và Briseis, được thưởng cho Achilles. Từ lúc này bắt đầu câu chuyện "Iliad".

Đoàn quân viễn chinh Hy Lạp không thể hạ nổi Thành Troy và đội quân Trojans vẫn không bị đánh bại trong khi đó hàng trăm quân lính Hy Lạp bị chết vì một thứ bệnh dịch bí mật. Cuối cùng, Achilles là viên tướng có uy tín nhất đành phải triệu tập một buổi họp để tìm ra nguyên do của tai họa. Các nhà bói toán suy đoán rằng sự kiêu căng của Vua Agamemnon đã là lý do gây ra tai họa và để chuộc lỗi, Vua Agamemnon phải trả người đẹp Chryseis, không được nhận như là một phần thưởng chiến tranh. Bất đắc dĩ phải đồng ý nhưng nhà Vua lại đòi người đẹp Briseis của Achilles là viên tướng tài giỏi nhất. Đây là lý do Achilles từ chối ra trận và rút quân dưới quyền về đóng trên bờ biển, gần đội chiến thuyền của mình. Achilles còn xin mẹ là một nữ thần, cầu với Thần Zeus giúp quân Thành Troy đánh thắng quân Hy Lạp. Thần Zeus đồng ý.

Trong một cuộc giao chiến giữa hai đạo quân Trojans và Hy Lạp, Hoàng Tử Paris là người đã quyến rũ vợ của Vua Menelaus khi trước, đã thách thức tướng tá Hy Lạp song đấu. Vua Menelaus xông ra, sắp sửa giết chết Paris thì nữ thần Aphrodite đưa Paris về một căn phòng bên trong kinh

thành Troy. Sau một khoảng thời gian ngưng chiến ngắn, trận chiến lại tiếp diễn và Vua Menelaus bị thương. Viên tướng Hy Lạp Diomedes liền xông trận, giết được nhiều binh lính Thành Troy, làm bị thương cả nữ thần Aphrodite.

Trước cảnh quân thành Troy bị thua, Hektor trở về nhà và xin mẹ cúng phẩm vật cho nữ thần Athena nhưng bị nữ thần từ chối giúp đỡ. Hektor cũng tìm ra Pâris lẩn trốn nên đã xỉ mắng người em này, bắt phải trở lại trận tuyến rồi Hektor cũng thăm viếng người vợ và đưa con trai còn thơ, nhận ra trách nhiệm rất nặng nề vừa đối với gia đình, vừa đối với nhiệm vụ là tư lệnh quân đội.

Trận chiến càng tiếp diễn, quân đội Hy Lạp càng suy tàn. Do e ngại toàn thể quân Hy Lạp có thể bị giết chết, nữ thần Athena cùng với thần Apollo đề nghị Hektor song đấu để giải quyết cuộc tranh chấp. Tướng Telamonian

Aias (Ajax) đã xông ra, đánh nhau rất anh dũng với Hektor không phân thắng bại. Sau cuộc đình chiến, trận đánh lại tiếp diễn và binh lính Hy Lạp bị giết rất nhiều. Vua Agamemnon muốn rút quân nhưng không được, nên đã yêu cầu Achilles ra trận, viên tướng này vẫn từ chối và án binh bất động. Tới khi Vua Agamemnon, các tướng Diomedes, Odysseus và Nestor đều đã bị thương nặng, Achilles mới cho viên tùy tướng Patroclus đi tìm hiểu sự thực. Nestor là viên tướng già, người khôn ngoan nhất, đã khuyên Patroclus nên mượn bộ áo giáp của Achilles để ra trận, và cách này sẽ làm gia tăng tinh thần chiến đấu của quân Hy Lạp đồng thời hình ảnh đó sẽ gây ra sợ hãi cho quân Trojans. Viên tướng Patroclus vì vậy đã xin phép Achilles được giả trang trong bộ áo giáp đó và sau đó đã chém giết quân địch rất tàn bạo. Nhưng nhờ thần Apollo trợ giúp, Hektor đã giết được Patroclus, lấy được bộ áo giáp nhưng xác của Patroclus được quân Hy Lạp mang về. Achilles rất buồn rầu khi hay tin người bạn của mình tử thương, đồng thời mẹ của Achilles là Thetis cũng báo cho con biết sự nguy hiểm sẽ tới nếu người con tìm cách báo thù cho Patroclus. Dù sao, nếu Achilles còn quyết định ra trận thì bà mẹ sẽ tặng cho con một bộ áo giáp mới do một vị thần làm ra.

Achilles đã coi thường cõi chết, muốn trừng phạt quân Trojans. Trong bộ áo giáp mới, Achilles và đội quân Hy Lạp đã đánh đuổi quân Trojans, giết chết Hektor là viên tướng dũng mãnh nhất. Do cơn giận dữ chưa nguôi, Achilles còn buộc xác Hektor vào chiến xa và kéo cái xác này chung quanh năm mồ của Patroclus trong 9 ngày liền. Cha mẹ của Hektor rất đau khổ trước cảnh trả thù tàn ác nên Vua Priam đã đích thân xin Achilles được mang xác Hektor về. Do nhớ lại người cha của chính mình khi xưa, Achilles đồng ý trả xác và người dân Thành Troy đã đặt thi thể Hektor trong một quan tài bằng vàng trong lễ hỏa táng.

Sau đám tang của Hektor, người Trojans kêu gọi vài đạo quân khác tới giúp sức và quân Hy Lạp lại bị thiệt hại nặng nề. Rồi trong một trận đánh, Achilles gặp Paris. Nhờ sự giúp đỡ của thần Apollo, Paris đã dùng một mũi tên bắn trúng gót chân bên phải của Achilles và đây là yếu điểm duy nhất của viên tướng này. Odysseus và Aias (Ajax) đã phải tận tình chiến đấu mới cướp về được xác của Achilles nhưng rồi một cuộc tranh giành đã xảy

ra, vì bộ áo giáp rực rỡ của Achilles. Khi Odysseus được xử lãnh bộ áo giáp đó thì Aias nổi giận, đe dọa sẽ giết hết các tướng tá Hy Lạp. Sau đó, do nhận ra việc làm sai trái, Aias đã hối hận và tự sát.

Từ cái chết của nhiều binh lính và hai dũng tướng là Achilles và Aias, đội quân Hy Lạp rất lo âu trước việc đánh Thành Troy. Khi đó các nhà bói toán cho biết rằng cần tới bộ cung tên của Heracles (Hercules) hiện đang ở trong tay của Hoàng Tử Philoctetes là người Hy Lạp đã bỏ về nước vì vết thương không lành. Odysseus và Diomedes được cử đi và thuyết phục được Philoctetes cho mượn cung tên, nên trong lần đụng trận đầu tiên, quân Hy Lạp đã giết được Pâris, nhưng cái chết này đã không ảnh hưởng tới cuộc chiến.

Sau đó, quân Hy Lạp muốn chiến thắng phải làm một số công việc gồm: (1) mang xương của Pelops từ châu Á trở về Hy Lạp, (2) mang con trai của Achilles tới trận tuyến, (3) ăn cắp hình ảnh linh thiêng của nữ thần Athena trong thánh đường. Tất cả các công việc này đã được thi hành mà vẫn không có kết quả trong việc đánh hạ Thành Troy.

Về sau, Odysseus nghĩ ra một kế hoạch nhờ đó quân Hy Lạp có thể đột nhập vào bên trong Thành Troy: làm một con ngựa gỗ rất lớn rồi chờ đêm tối, vài chiến binh Hy Lạp chui vào bên trong con ngựa. Tiếp theo, các binh lính Hy Lạp đốt lều trại, dương buồm ra khơi và chờ đợi tại một hòn đảo

gần đó.

Sáng ngày hôm sau, người dân Trojans thấy rằng quân Hy Lạp đã rút đi hết và bỏ lại một con ngựa gỗ khổng lồ. Một người dân Hy Lạp tên là Sinon cũng bị bắt làm tù binh. Anh chàng này đã được Odysseus dạy cho các câu chuyện đáng tin cậy về việc quân lính Hy Lạp rút đi, về con ngựa gỗ và sự ở lại của anh ta. Sinon cho Vua Priam và các người Trojans biết rằng thần Athena không còn bảo vệ người Hy Lạp nữa vì hình ảnh của nữ thần trong thánh đường bị ăn cắp. Do không được nữ thần giúp đỡ, quân Hy Lạp đã bị thua và vì vậy họ phải rút đi.

Để trở về xứ sở an toàn, quân Hy Lạp phải hy sinh mạng người sống và Sinon bị chọn làm con vật hy sinh, và anh ta đã bỏ trốn được. Con ngựa gỗ rất lớn được bỏ lại để làm nguôi giận nữ thần Athena và người Hy Lạp mong rằng người Trojan sẽ xúc phạm con ngựa này để bị nữ thần Athena căm giận. Các lời nói dối này đã làm cho Vua Priam và nhiều người Trojan tin tưởng vì vậy họ cho kéo con ngựa gỗ vào bên trong tường thành Troy để vinh danh thần Athena.

Đêm hôm đó, vài chiến binh bên trong con ngựa gỗ đã chui ra, giết chết các lính gác và mở cổng thành cho đạo quân Hy Lạp tiến vào. Quân Trojan không kháng cự nổi sau một đêm liên hoan vì chiến thắng. khắp nơi trong kinh thành Troy bị phóng hỏa, dân chúng bị tàn sát, Vua Priam bị giết. Chỉ có Aeneas với người cha già, em trai và một nhóm nhỏ người Trojan chạy thoát. Đứa con nhỏ của Hektor bị ném từ trên thành cao xuống, các đàn bà Trojan bị bắt làm nô lệ. Thành Troy bị tàn phá. Hera và Athena đã trả thù Pâris xong./.

Lời cuối: Cám ơn bạn đã theo dõi hết cuốn truyện.

Nguồn: <http://vnthuquan.net>

Phát hành: **Nguyễn Kim Vy**.

Sưu tầm: VVN

Nguồn:

Được bạn: Ct.Ly đưa lên

vào ngày: 30 tháng 11 năm 2005